

Nr 130

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ersättning åt smittbärare, m. m., såvitt angår anslag för budgetåret 1956/57 till Ersättning vid vissa ingripanden i hälsovårdens intresse jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I propositionen nr 126 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 16 mars 1956, bland annat föreslagit riksdagen att till Ersättning vid vissa ingripanden i hälsovårdens intresse för budgetåret 1956/57 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 150 000 kronor.

Propositionen har såvitt angår det i propositionen äskade förslagsanslaget hänvisats till statsutskottet och i övrigt till lagutskott; i dessa delar har den behandlats av andra lagutskottet.

I anledning av propositionen har väckts två likalydande motioner, den ena inom första kammaren av herr *Huss* (I: 539) och den andra inom andra kammaren av fröken *Höjer* och fröken *Liljedahl* (II: 711).

Yrkandena i nämnda motioner har redovisats i andra lagutskottets utlåtande nr 29, till vilket statsutskottet torde få hänvisa.

Sedan 1954 års riksdag hos Kungl. Maj:t anhållit om utredning rörande frågan om ersättning vid lagenliga ingrepp i hälsovårdens intresse, tillkallade departementschefen med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 27 juli 1954 justitierådet Hugo Digman för att verkställa den av riksdagen begärda utredningen.

Digman avlämnade den 22 oktober 1955 betänkande i ämnet (stencilerat), innefattande utkast till lag om ersättning åt s. k. bacillbärare och till kungörelse om ersättning av statsmedel i vissa fall vid lagenliga ingripanden i hälsovårdens intresse ävensom utkast till lagar om ändring i regeringsrättslagen och kommunalskattelagen.

Utredningsmannen har anfört, att det knappast är möjligt att med någon säkerhet ens ungefärligen beräkna kostnaderna för ifrågavarande ersättningar. Kostnaderna blir givetvis främst beroende av i vilken utsträckning epidemier förekommer. Med ledning bl. a. av de förluster, som uppkom under 1953 års paratyfusedemi, har utredningsmannen föreslagit, att — i avbidan på närmare erfarenheter av de föreslagna reglerna — för första budgetåret beräknas ett förslagsanslag av 150 000 kronor. Mot denna beräkning har departementschefen intet att erinra.

Utskottet. Riksdagen har numera på hemställan av andra lagutskottet i dess utlåtande nr 29 beslutat antaga de vid ifrågavarande proposition följande lagförslagen samt medgiva, att av statsmedel må utbetalas viss i utlåtandet närmare angiven ersättning åt företagare m. fl. enligt i propositionen angivna grunder. Riksdagen har vidare i nämnda sammanhang beslutat, att motionerna I: 539 och II: 711, i den mån de inte kan anses besvarade genom vad lagutskottet i sitt utlåtande anfört, inte skall föranleda någon riksdagens åtgärd. Vid sådant förhållande bör motionerna inte heller till den del de remitterats till statsutskottet föranleda någon riksdagens åtgärd.

Vad angår anslagsfrågan har utskottet intet att erinra mot departementschefens förslag, vilket innebär att för nästa budgetår, i avvaktan på närmare erfarenheter av de nya reglerna, skall beräknas ett förslagsanslag av 150 000 kronor.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

a) att riksdagen må till *Ersättning vid vissa ingripanden i hälsovårdens intresse* för budgetåret 1956/57 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 150 000 kronor;

b) att motionerna I: 539 och II: 711, såvitt nu är ifråga, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 15 maj 1956

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlson, Leander, Näsgård, Gillström, Näsström, Hesselbom, Pålsson, Sundelin, Einar Persson, Erik Svedberg, Söderberg, Jacobsson och Birke; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Andersson i Malmö, Åkerström, Rubbestad, Hoppe, fröken Elmén, herrar Petterson i Degerfors, Andersson i Mölndal, Widén, Johansson i Mysinge, Cassel, Gustafsson i Skellefteå, fru Ericsson i Luleå, herrar Löfroth och Andreasson.